

Sveto jevan elije po M arku

Glava 1

1. Po etak jevan elija Isusa H rista sina B ožijega.
2. K ao što stoji napisano u proroka: E vo ja šaljem an ela svojega pred licem tvojijem , koji e pripraviti put tvoj pred tobom.
3. G las onoga što vi e u pustinji: priprav ite pu t gospodnji, poravnite staze njegove.
4. Pojavi se Jovan krste i u pustinji, i propov ijedaju i krštenje pokajan ja za oproštenje grijeha.
5. I izlažaše k njemu sva Judejska zemlja i Jerusolim ljan i; i krš avaše ih sve u Jordanu rijeci, i ispovijedahu grijeh e svoje.
6. A Jovan bijaše obu en u kam ilju dlaku , i im aše pojas kožan oko sebe; i je aše skakavce i m ed div lji.
7. I propov ijedaše govore i: Ide za m nom ja i od mene, pred kim ja nijesam dostojan sagnuti se i odriješiti rem ena na obu i njegovoj.
8. Ja vas krš avam vodom , a on e vas krstiti D uhom svetijem.
9. I u to vrijeme do e Isus iz N azareta G alilejskoga, i krsti ga Jovan u Jordanu,
10. I odmah izlaze i iz vode vidje nebo gdje se otvori, i D uh kao go lub si e nanj.
11. I glas do e s neba: T i si sin m oj ljubazni koji je po mojoj volji.
12. I odmah Duh izvede ga u pustinju.

13. I bi on d je u pustinji dana etrdeset, i kuša ga sotona, i bi sa zvjerin je, i an eli služahu m u .

14. A pošto predadoše Jovana, do e Isus u G alileju propovijedaju i jevan elije o carstvu B ožijem u ,

15. I govore i: Izi e vrijeme i približi se carstvo B ožije; pokajte se i vjerujte jevan elije .

16. I hode i pokraj m ora vid je Simona, i Andriju brata njegova gdje bacaju m reže u m ore; jer bijahu ribari.

17. I re e im Isus: H ajdete za m nom , i u ini u vas lovcima ljudskijem.

18. I odmah ostavivši m reže svoje po oše za njim .

19. I otišavši m alo odande ugleda Jakova Zevedejeva, i Jovana brata njegova, i oni u la i krp ljahu m reže;

20. I odmah pozva ih; i ostavivši oca svojega Zevedeja u la i snajam nicim a, po oše za njim .

21. I do oše u K apernaum ; i odmah u subotu ušavši u zbornicu u aše.

22. I divljahu se nauci njegovoj; jer ih u aše kao onaj koji vlast im a a ne kao književnici.

23. I bijaše u zbornici njihovoj ovjek s duhom ne istijem , i povika

24. G ovore i: Pro ise, što je tebi do nas, Isuse Nazare anine? D ošao si da nas pogubiš? Znam te ko si, svetac B ožij.

25. I zaprijeti m u Isus govore i: U m ukni, i izi i iz njega.

26. I strese ga duh ne isti, i povika iza glasa, i izi e iz

njega.

27. I uplašiše se svi tako da pitahu jedan drugoga govore i: šta je ovo? i kakva je ovo nauka nova, da s vlasti i duhovim a ne istijem zapovijeda, i slušaju ga?

28. I otide glas o njemu odmah po svoj okolini: Galilejskoj.

29. I odmah izišavši iz zbornice do oše u dom Simonov i Andrijin e Jakovom i Jovanom.

30. A tašta Sim onova ležaše od groznice; i odmah kazaše m u za nju .

31. I pristupivši podiže je uzevši je za ruku i pusti je groznica odmah, i služaše im .

32. A kad bi pred ve e, pošto sunce za e, donošahu k njemu sve bolesnike i bijesne.

33. I sav grad bijaše se sabrao k vratim a.

34. I iscijeli m noge bolesnike od razli nijeh bolesti, i avo le m noge istjera, i ne dad ijaše avo lim a da kazu ju da ga poznavahu.

35. A u ju tru vrlo rano ustavši izi e, i otide nasam o, i ond je se m oljaše B ogu .

36. I za njim po tr aše Sim on i koji bijahu s njim.

37. I našavši ga rekoše m u: Traže te svi.

38. I re e im : Hajdem o u obližnja sela i gradove da i tam o propovjed im ; jer sam ja na to došao .

39. I propovijeda po zbornicama njihovijem po svoj G alileji, i avo le izgoni.

40. I do e k njem u gubavac m ole i ga ina koljenim a

kle e i pred njim i re e m u: A ko ho eš, m ožeš m e o istiti.

41. A Isus sm ilovavši se pruži ruku, i dohvativši ga se re e m u: Ho u, o isti se.

42. I tek što m u to re e, a guba otide s njega, i osta ist.

43. I zaprijetivši m u odm ah istjera ga,

44. I re e m u: G ledaj da nikom e ništa ne kažeš, nego idi te se pokaži svešteniku, i prinesi za iš enje svoje što je zapovjedio M ojsije za svjedo anstvo njim a.

45. A on izišavši po e m nogo propovijedati kazivati šta je bilo tako da Isus ne m ože javno u grad u i, nego bijaše na polju u pustije m jestim a, i do lažahu k njem u sa sviju strana.

Glava 2

1. I u e opet u K apernaum poslije nekoliko dana; i u se da je u ku i.

2. I odm ah skupiše se m nogi tako da ne m ogahu ni pred vratima da se sprate; i kazivaše im rije .

3. I do oše k njem u s uzetijem koga nošaše etvoro .

4. I nem ogu i približiti se k njem u od naroda otkriše ku u gdje on bijaše, i prokopavši spustiše odarna kom e uzeti ležaše.

5. A Isus vidjevši vjeru njihovu re e uzetom e: S inko! opraštaju ti se grijesi tvoji.

6. A ond je sje ahu neki od književnika i pom išljahu u srcima svojim:

7. šta ovaj tako huli na B oga? K o m ože opraštati

grijehe osim jednoga Boga?

8. I odmah razumjevši Isus duhom svojim da oni tako pomišljaju u sebi, reče im: Što tako pomišljate u srcima svojim?

9. Što je lakše? reći uzetome: opraštaju ti se grijesi? ili reći: ustani i uzmi odar svoj, i hodi?

10. No da znate da vlast ima sin ovjevna zemlji opraštati grijehe, (reče uzetome:)

11. Tebi govorim: ustani i uzmi odar svoj, i idi doma.

12. I usta odmah, i uzevši odar iziđe pred svima tako da se svi divljahu i hvaljahu Boga govoreći: Nigda toga vidjeli nijesmo.

13. I iziđe opet k moru; i sav narod išea knjemu, i uše ih.

14. I prolaze i vidje Leviju Afejeva gdje sjedi na carinici, i reče mu: Hajde za mnom. I ustavši otide za njim.

15. I kad sjedje Isus za trpezom u kućinjegovoj, i carinici i grješnicim nogisjedjahu s njim i sudnicima njegovim: jer ih bijaše mnogo koji išahu za njim.

16. A književnici i fariseji vidjevši ga gdje jede s carinicima i grješnicima govorahu sudnicima njegovim: Zašto s carinicima i grješnicima jede i pije?

17. I uvši Isus reče im: Ne trebaju zdravi ljekara nego bolesni. Ja nijesam došao da dozovem pravednike no grješnike na pokajanje.

18. I bijahu sudnici Jovanovi i farisejski koji pošahu; i dooše i rekoše mu: Zašto sudnici Jovanovi i

farisejski poste a tvoji u enici ne poste?

19. I re e im Isus: E da li mogu svatovi postiti dok je ženik s njim a? D ok le god im aju sa sobom ženika ne mogu postiti.

20. N ego e do idni kad e se oteti od njih ženik, i tada e postiti u one dne.

21. I niko ne prišiva nove zakrpe na staru haljinu ina e e odadrijeti nova zakrpa od staroga, i gora e rupa biti.

22. I niko ne ljeva nova vina u m jehove stare; ina e novo vino prodre m jehove; i vino se prolije, i m jehovi propadnu; nego novo vino u nove m jehove ljevati treba.

23. I dogodim u se da i aše u subotu kroz usjeve, i u enici njegov i trgahu putem klasje.

24. I fariseji govorahu m u: G ledaj, za što ine u subotu što ne valja?

25. A on re e im : N ijeste li nikad itali šta u in i D avid kad m u bi do nevolje i ogladnje s onim a što bijahu s njim?

26. K ako u e u B ožiju ku u pred A viatarom poglavarom svešten i kijem i h ljebove postavljene pojede kojijeh ne bijaše slobodno nikom e jesti osim sveštenika, i dade ih onim a koji bijahu e njim ?

27. I govoraše im : Subota je na in jena ovjeka rad, a nije ovjek subote radi.

28. D akle je gospodar sin ovje ij i od subote.

Glava 3

1. I u e opetu zbornicu , i ond je bješe ovjek sa suhom rukom.
2. I m o trahu za njim ne e li ga u subotu iscijeliti da ga okrive.
3. I re e ovjeku sa suhom rukom : S tan i na srijedu .
4. I re e im : V alja li u subotu dobro in iti ili zlo in iti? A on i m u ahu .
5. I pogledavši na njih s gnjevom od žalosti što su im onako srca od rven ila re e ovjeku : P ruži ruku svoju . I pruži ; i posta ruka zdrava kao i druga .
6. I izišavši fariseji od m ah u in iše za njega v ije u s Irodovcima kako bi ga pogubili.
7. A Isus o tide s u enicim a svojijem k m oru ; i m nogi narod iz Galileje ide za njim i iz Judeje;
8. I iz Jerusalima i iz Idumeje i ispreko Jordana i od T ira i S idona m noštvo veliko uvši šta on in i do e k njemu.
9. I re e u enicim a svojijem da bude la a u njega gotova zbog naroda , da m u ne dosa u je .
10. Jer mnoge iscijeli tako da navaljivahu na njega koji bijahu nakaženi i bo lestim a da ga se do taknu .
11. I dusi ne isti kad ga vi ahu , pripadahu k njem u i vikahu govore i : T i si sin B ožij .
12. I m nogo im prije aše da ga ne prokažu .
13. I izi e na goru , i dozva koje on š aše ; i do oše m u .
14. I postavi dvanaesticu da budu s njim , i da ih pošilje da propov ijedaju ,

15. I da imaju vlast da iscjeljuju od bolesti, i da izgone avole:

16. Prvoga Simona, i nadjede mu ime Petar;

17. I Jakova Zevedejeva i Jovana brata Jakovljeva, i nadjede im imena V oanerges, koje zna i sinovi gromovi;

18. I Andriju i Filipa i Vartolomija i Mateja i Tomu i Jakova Alfejeva i Tadiju i Simona Kananita,

19. I Judu Iskariotskoga, koji ga i izdade.

20. I do oše u ku u, i sabra se opet narod da ne mogahu ni hljeba jesti.

21. I uvši to rod njegov izi oše da ga uhvate; jer govorahu da je izvan sebe.

22. A književnici koji bijahu sišli iz Jerusalem a govorahu: U njemu je V eelzevu l; i: on pom o u kneza avolskoga izgoni avole.

23. I dozvavši ih govoraše im u pri am a: kako m ože sotona sotonu izgoniti?

24. I ako se carstvo samo po sebi razdijeli, ne m ože ostati carstvo ono;

25. I ako se dom samo po sebi razdijeli, ne m ože ostati dom onaj;

26. I ako sotona ustane samo na se i razdijeli se, ne m ože ostati, nego e propasti.

27. N iko ne m ože poku stvo jakoga, ušavši u ku u njegovu, o teti ako najprije jakoga ne sveže: i onda e ku u njegovu oplijeniti.

28. Zaista vam kažem : svi grijesi oprosti e se

sinovima ovjelijima, i huljenja na Boga, makar kakova bila:

29. A koji pohuli na Duha svetoga nemao oproštenja u vijek, nego je krivjenome sudu.

30. Jer govorahu: Unjemu je neisti duh.

31. I doematinjegova i braanjegova, istojeina polju poslašeknjemu da ga zovu.

32. I sjeaše narod oko njega. I rekošemu: Eto mati tvoja i braa tvoja i sestre tvoje na polju pitaju za te.

33. I odgovorim govorei: Koje mati moja ili braa moja?

34. I pogledavši oko sebe na narod koji sjeaše ree: Evo mati moja i braa moja.

35. Jerko izvršivolju Božiju onaj je brat moj i sestra moja i mati moja.

Glava 4

1. I opet poe u iti kod mora, i skupiše se oko njega ljudim nogi tako da morau i ula u, i sjediti namoru; a narod sav bijaše na zemljikraj mora.

2. I u aše ih u priamam nogo, i govoraše im u nauci svojoj:

3. S lušajte: evo izi e sija da sije.

4. I kad sijaše dogodi se da jedno pade u kraj puta, i do oše ptice i pozobaše ga.

5. A drugo pade na kamenito mjesto gdje ne bijaše m nogo zemlje; i odmah izmie; jer ne bijaše u dubinu zemlje;

6. A kad obasja sunce, uvenu, i budu i da nem aše korijena, usahnu.

7. I drugo pade u trnje; i naraste trnje i udavi ga, i ne donese roda.

8. I drugo pade na zemlju dobru; i davaše rod koji napredovaše i rastijaše i donošaše po trideset i po šeset i po sto.

9. I re e: ko im a uši da uje neka uje.

10. A kad osta sam, zapitaše ga koji bijahu s njim i sa dvanaesticom za ovu pri u.

11. I re e im : V am a je dano da znate tajne carstva Božijega, a on im a na polju sve u pri am a biva;

12. D a o im a gledaju i da ne vide, i da ušim a slušaju i da ne razumiju; da se kako ne obrate i da im se ne oprostite grijesi.

13. I re e im : Z ar ne razum ijete ove pri e? A kako ete sve pri e razum je ti?

14. S ija rije sije.

15. A ono su kraj puta, gdje se sije rije i i kad je uju odmah do e s ot na i o t m e rije posijanu u srcim a njihovijem.

16. Tako su i ono što se sije na kam en itijem m jestim a koji kad uju rije odmah je prim e s radoš u;

17. Ali nemaju korijena u sebi nego su nepostojani, pa kad bude do nevolje ili ih potjeraju rije i radi, odmah se sablazne.

18. A ono su što se u trnju sije koji slušaju rije ,

19. Ali brige ovoga svijeta i prijevara bogatstva i

ostale slasti u u i zaguše rije , i bez roda ostane.

20. A ono su što se na dobroj zemlji sije koji slušaju rije i primaju, i odnose rod po trideset i po šeset i po sto.

21. I govoraše im : E da li se svijeta užije da se metne pod sud ili pod odar? a ne da se na svijetnjak metne?

22. Jer nema ništa tajno što ne može biti javno; niti ima što sakriveno što ne može izi i na vidjelo.

23. A ko ima ko uši da čuje neka čuje.

24. I govoraše im : Pam tite što čujete: kakvom mjerom mjerite onakvom će vam se mjeriti i dom etnu će se vam a koji slušate.

25. Jer ko ima da emu se; a koji nema, uzemem se i ono što ima.

26. I govoraše im : tako je carstvo Božije kao uvijek kad baci sjeme u zemlju;

27. I spava i ustaje noću i danju: i sjeme ni e i raste, da ne zna on.

28. Jer zemlja sama od sebe najprije donese travu, potom klas, pa onda ispuni pšenicu u klasu.

29. A kad sazri rod, odmah pošlje srp; jer nastaje žetva.

30. I govoraše: Kakvo ćemo kazati da je carstvo Božije? ili u kakvoj ćemo ga pri i iskazati?

31. Ono je kao zrnogorušino koje kad se posije u zemlju manje je od svijetna sjemena na zemlji:

32. A kad se posije, uzraste i bude veće od svega povrća, i pusti grane velike da mogu u njegovu hladu

p tice nebeske živ ljeti.

33. I takov ijem m nog ijem pri am a kazivaše im rije ko liko m ogahu slušati.

34. A bez pri a ne govoraše im ni rije i. A u eni cim a osobito kazivaše sve.

35. I re e im onaj dan u ve e: H ajdem o na onu stranu .

36. I otpustivši narod uzeše ga kako b ješe u la i; a i druge la e bijahu s njim .

37. I postade velika oluja; i valovi tako zaljevahu u la u da se ve napuni.

38. A on na krm i spavaše na uzg lav lju; i probud iše ga, i rekoše m u: U itelju! zar ti ne m ariš što ginem o?

39. I ustavši zaprijeti vjetru, i re e m oru: u ti, prestani. I utoli vjetar, i postade tišina velika.

40. I re e im : Z a što ste tako strašljiv i? K ako nem ate vjere.

41. I uplašiše se vrlo, i govorahu jedan drugom e: K o je ovaj dak le da ga i vjetar i m ore slušaju .

Glava 5

1. I do oše preko m ora u oko linu G adarinsku .

2. I kad izi e iz la e, odmah ga srete ovjek s duhom ne istijem .

3. K oji živ ljaše u grobov im a i niko a ne m ogaše svezati ni verigama;

4. Jer je mnogo puta bio metnut u puta i u verige, pa je isk idao verige i puta izlom io; i niko ga ne m ogaše

ukrotiti.

5. I jednako dan i no bavljaše se u grobovima i u gorama vi u i biju i se kamenjem .

6. A kad vidje Isusa iz daleka, pote e i pokloni mu se.

7. I povikavši iza glasa re e : šta je tebi do mene, Isuse sine Boga višnjega? Zaklinjem te Bogom ne mu ime .

8. Jer mu govoraše: Izi i, duše ne isti, iz ovjeka .

9. I pitaše ga: Kako ti je ime? I odgovori mu: Legion mi je ime; jer nas je mnogo.

10. I molīše ga mnogo da ih ne šalje iz one okoline .

11. A ond je po brijegu pasijaše veliki krd svinja .

12. I molīše ga svi avoli govore i: Pošlji nas u svinje da u njih u em o .

13. I dopusti im Isus odmah . I izišavši duhovi ne isti u oše u svinje; i navali krd s brijega u more; a bijaše ih oko dvije hiljade; i potopiše se u moru .

14. A svinjari pobjegoše, i javiše u gradu i po selima. I izi oše ljudi da vide šta je bilo .

15. I do oše k Isusu, i vidješe bijesnoga u kom e je bio legion gdje sjedi obu en i pam etan; i uplašīše se.

16. A oni što su vidjeli kazaše im šta bi od bijesnoga i od svinja.

17. I po eše ga moliti da ide iz njihovijeh krajeva.

18. I kad u e u la u, moljaše ga onaj što je bio bijesan da bude s njim.

19. A Isus ne dade mu, ve mu re e: Idi ku i svojoj k

svojim a i kaži im šta ti Gospodu ini, ikako te pomilova.

20. Iotide ipoe propovijedati u Deset gradova štamu u ini Isus; i svi se divljahu.

21. I kad pre e Isus ula i opet na onu stranu, skupi se narod mnogioko njega; i bješe kraj mora.

22. Igle do e jedan od starješina zborni kijeh po imenu Jair; i vidjevši ga pade pred noge njegove.

23. Imoljaše ga vrlo govore i: Ki je moja na smrti; da do eš im etneš na nju ruke da ozdravi i živi.

24. I po e snjim ; i za njim i aše naroda mnogo, i turkahu ga.

25. I žena nekakva koja je dvanaest godina bolovala od te enja krvi.

26. I veliku muku podnijela od mnogijeh ljekara i potrošila sve što je im ala i ništa joj nijesu pomogli nego još gore na inili,

27. Kad je ula za Isusa, do e u narodu sastrag, i dota e se haljine njegove.

28. Jer govoraše: Ako se samo dotaknem haljina njegovijeh ozdravi u.

29. I odmah presahnu izvor krvi njezine, i osjeti u tijelu da ozdravi od bolesti.

30. I odmah Isus osjeti u sebi silu što izi e iz njega, i obazrevši se na narod re e: Ko se to dota e mojjih haljina?

31. I rekoše mu u enici njegovi: Vidiš narod gdje te turka, pa pitaš: ko se dota e mene?

32. I on se obziraše da vidi onu koja to učini.
33. A žena uplašivši se drktaše, i znaju i što joj se dogodi, dođe i kleče pred njim, i kazam u svu istinu.
34. A on reče joj: Keri! vjera tvoja pomože ti; idi s mirom, i budi zdrava od bolesti svoje.
35. Još on govoraše, a dođe oš od starješine zborni koga govore i: Keri tvoja umrije: šta ve trudiš učitelja?
36. A Isus odmah čuvši riješ što rekoše reče starješini: Ne boj se, samo vjeruj.
37. I ne dade za sobom i nikome osim Petra i Jakova i Jovana brata Jakovljeva,
38. I dođe u kuću starješine zborni koga, i vidje vrevu i plaš i jauk velik.
39. I ušavši reče im: šta ste uzavreli te plaše? Djevojka nije umrla, nego spava.
40. I podsmijevahu mu se. A on istjeravši sve uze oca djevojina i mater koji bijahu s njim i uđe gdje ležaše djevojka.
41. I uzevši djevojku za ruku reče joj: Talita kumi, koje zna i: Djevojko, tebi govorim, ustani.
42. I odmah usta djevojka, i hoće aše; a bješe od dvanaest godina. I zaudiše se udom velikijem.
43. I zaprijeti im vrlo da niko ne dozna za to, i reče: Podajte joj nek jede.

Glava 6

1. I iziđe odande i dođe na svoju postojbinu; i za njim

idoše u enici njegovi.

2. I kad dođe subota, poe u iti u zbornici. Im nogi koji slušahu, divljahu se govore i: Otkud ovometo? I kakva mu je premudrost dana? I udesa takova rukama njegovijemine se?

3. Nije li ovo drvodjelja, sin Marijin, a brat Jakovljevi Josijn i Judin i Simonov? I nijesu li sestre njegove ovdje me u nama? I sablažnjavahu se o njega.

4. A Isus ree im: Nigdje nije prorok bez asti do na postojbini svojoj i u rodu i u domu svome.

5. Ine mogaše ondje nijednoga u da da u ini, osim što malo bolesnika iscijeli metnuvši na njih ruke.

6. I divljaše se nevjerstvu njihovome. I i aše po oko njem selima i u aše.

7. I dozva dvanaestoricu, i poe ih slati dva i dva, i davaše im vlast nad duhovima ne istijem.

8. I zapovjedi im da ništa ne uzimaju na put osim jednoga štapa: ni torbe ni hljeba ni novaca u pojasu;

9. Nego obuveni u opanke, i ne obla iti dviju haljina.

10. I ree im: Gdje u ete u dom ondje ostanite dok ne izi ete odande.

12. I ako vas ko ne prim i i ne poslušava, izlaze i odande otresite prah s nogu svojijeh za svjedokanstvo njima. Zaista vam kažem: lakše e biti Sodomu i Gomoru u dan strašnoga suda nego gradu onome.

12. I otišavši propovijedahu da se treba kajati:

13. I avole m noge izgonjahu: im azahu uljem m noge bolesnike; i iscjeljivahu.

14. I za u car Irod za Isusa (jer njegovo ime bijaše se razglasilo) i reče: Jovan krstitelj iz mrtvih usta, za to ni udesa.

15. Drugi govorahu: To je Ilija. A drugi govorahu: To je prorok ili kao koji od proroka.

16. A kad u Irod, reče: To je Jovan koga sam ja posjekao, on usta iz mrtvih.

17. Jer ovaj Irod posla te uhvatiše Jovana, i svezavši baciga u tamnicu Irodijade radi žene Filipa brata svojega, jer se oženio njom.

18. Jer Jovan govoraše Irodu: Ne možeš ti imati žene brata svojega.

19. A Irodijada rasrdi se na njega i šaše da ga ubije, ali ne mogашe.

20. Jer se Irod bojaše Jovana, znajući ga da je uvijek pravedan i svet, i uvašega; i mnogo koješta činjaše kako mu on reče, i rado ga slušaše.

21. I dogodi se dan zgodan, kad Irod na dan svoga rođenja davaše večeru knezovima svojim i vojvodama i starješinama Galilejskim.

22. I ušavši k Irodijadina i igravši i ugodivši Irodu i gostima njegovim reče car djevoci: Iđi u mene šta god hoćeš, i da u ti.

23. I zakle joj se: šta god zaišteš u mene da u ti, da bi bilo i do po carstva moga.

24. A ona izišavši reče materij svojoj: šta u iskati? A ona reče: Glavu Jovana krstitelja.

25. I odmah ušavši brzo k caru zaiska govoreći: Hoću

da mi daš sad na krugu glavu Jovana krstitelja.

26. I zabrinu se car, ali kletve radi i gostiju svojijeh ne htje je odreći.

27. I odmah posla car dželata i zapovijedi da donese glavu njegovu.

28. A on otišavši posije e ga u tamnici, i donese glavu njegovu na krugu, i dade djevojci, a djevojka dade je materi svojoj.

29. I uvši u enic njegovido oše i uzeše tijelo njegovo, i metnuše ga u grob.

30. I skupiše se apostoliki Isusu, i javiše mu sve i što uiniše i šta ljude naučiše.

31. I re e im : Doite vi sam i nasamo, i poinite malo. Jer ih bijaše mnogo koji dolaze i odlaze, i ne imahu kad ni jesti.

32. I otidoše na ladi u pustom jesto sam i.

33. I vidješe ih ljudi kad iahu, i poznaše ih mnogi, i pješice iz sviju gradova stjecahu se onamo, i prestigoše ih, i skupiše se oko njega.

34. I izišavši Isus vidje narod mnogi, i sažalimuse jer bijahu kao ovce bez pastira; i poe ih uiti mnogo.

35. I kad bive predno, pristupiše k njemu u enic njegovigovore i: Pustojem jesto, a ve je dockan;

36. Otpusti ih neka idu u okolna sela i palanke da kupe sebi hljeba; jer nemaju šta jesti.

37. A on odgovaraju ire e im : Podajte im vineka jedu. I rekoše mu: Ve ako da idemo da kupimo za dvjesta groša hljeba, i da im damo da jedu?

38. A on im reče: Koliko hljebova imate? Idite vidite. I vidjevši rekoše: Pet hljebova i dvije ribe.

39. I zapovjedi im da ih posade sve na gomile po zelenoj travi.

40. I posadiše se na gomile po sto i po pedeset.

41. I uzevši onijeh pet hljebova i dvije ribe pogleda na nebo, i blagoslovi, pa prelomi hljebove, i dade uenicima svojijem da metnu ispred njih; i one dvije ribe razdijeli svima.

42. I jedoše svi, i nasitiše se.

43. I nakupiše komada dvanaest kotarica punijeh i od riba.

44. A bijaše onijeh što su jeli hljebove oko pet hiljada ljudi.

45. I odmah natjera uenike svoje da uula u ida idu naprijed na onu stranu u Vitsaidu dok on otpusti narod.

46. I otpustivši ih otiđe na goru da se pomoli Bogu.

47. I uvee bijaše laanasred mora, a on sam na zemlji.

48. I vidje ih gdje se muahu veslaju; jer im bijaše protivan vjetar. I oko četvrte straženo ne doek njima idu ipomoru; i šadijaše da ih mimore.

49. A oni vidjevši ga gdje ide pomoru mišljahu da je utvara, i povikaše;

50. Jer ga svi vidješe i poplašiše se. I odmah progovori snjima, i reče im: Ne bojte se, ja sam, ne plašite se.

54. I u ek njima u la u, i u toli vjetar; i vrlo se

uplašiše, i divljahu se.

52. Jer ih ne naučiše hljebovi; jer se bijaše srce njihovo okamenilo.

53. I prešavši do oše u zemlju Genisaretsku, i stadoše u kraj.

54. I kad izi oše iz lađe, odmah ga poznaše ljudi.

55. I optravši sav onaj kraj po eše na odrima donositi bolesnike gdje ujahu da je on.

56. I kudgod i aše u sela ili u gradove ili u palanke, na raskršćima metahu bolesnike i moljahu ga da se barem skuta od haljine njegove dotaknu: i ozdravljahu svi koji ga se doticahu.

Glava 7

1. I skupiše se oko njega fariseji i neki od književnika koji bijahu došli iz Jerusalema.

2. I vidjevši neke od učenika njegovih da ne istijem, to jest neumivenijem, rukama jedu hljeb, ukoriše ih.

3. Jer fariseji i svi ivuti ne jedu dok ne umiju ruku do lakata, drže i se onoga što im je ostalo od starijih;

4. I kad do u spazara, ne jedu dok se ne umiju; i još mnogima što su primili te drže: peru aše i žbanove i kotlove i klupe.

5. A po tom pitahu ga fariseji i književnici: Za što učenici tvoji ne žive kao što nam je ostao od starijih, nego jedu hljeb neumivenijem rukama?

6. A on odgovaraju i reče im: Dobro je prorokovao Isaija za vas licemjere, kao što je pisano: ovi ljudi usnama me poštuju, a srce njihovo daleko stoji od

mene.

7. No zaludu me poštuju u e i naukam a,
zapovijestima ljudskijem.

8. Jer ostaviste zapovijesti B ožije, a držite obi aje
ljudske, pran je žbanova i aša; i druga m noga takova
in ite.

9. I re e im :D obro ukidate zapovijest B ožiju da svoj
obi aj sa uvate.

10. Jer M ojsije re e: poštu j oca svojega i m ater svoju;
i: koji opsuje oca ili m ater sm r u da um re.

11. A vikažete: ako re e ovjek ocu ili m ateri: korvan,
to jest: prilog je im bih ti ja m ogao pom o i.

12. I tako ne date m u ništa u in iti ocu svojem u ili
materi svojoj,

13. U kidaju i rije B ožiju svojijem obi ajem koji ste
postavili; i ovako m nogo koješta in ite.

14. I dozvavši sav narod re e im : Poslušajte m ene svi,
i razumijte.

15. N išta nem a što bi ovjeka m oglo opoganiti da u e
spolja u njega, nego što izlazi iz njega ono je što
pogani ovjeka.

16. A ko ko im a u ši da u je neka u je.

17. I kad do e od naroda u ku u pitahu ga u enici
njegovi za pri u.

18. I re e im : Zar ste i vi tako nerazum ni? Ne
razum ijete li da što god u ovjeka spolja u lazi ne m ože
ga opoganiti?

19. Jer mu ne ulazi u srce nego u trbuh; i izlazi na

polje iste i sva jela.

20. Još reče: što izlazi iz ovjeka ono pogani ovjeka;

21. Jer iznutra iz srca ljudskoga izlaze misli zle, preljube, kurvarstva, ubistva,

22. Krađe, lakomstva, pakosti, zloće, lukavstvo, sramote, zlo oko, huljenje na Boga, ponos, bezumlje.

23. Sva ova zla iznutra izlaze, i pogane ovjeka.

24. I ustavši odande otide na krajeve Tirske i Sidonske, i ušavši u kuću šadijaše da niko ne vidi zanj; i ne može se sakriti.

25. Jer uvši zanj žena što u njezinoj kućeri bijaše duh neisti, dođe i pade k nogama njegovima.

26. A žena ta bijaše Grkinja rodom Sirofinianka, i moljaše ga da istjera avola iz kućerine.

27. A Isus reče joj: Stani da se najprije djeca nahrane; jer nije pravo uzeti hljeb od djece i baciti psima.

28. A ona odgovaraju i reče mu: Da, Gospode; ali i psi pod trpezom jedu od mrva djetinjih.

29. I reče joj: Zatu rijeđi; iziđe avo iz kućerine tvoje.

30. I došavši kućina e da je avo izišao, i kiležaše na odru.

31. I opet iziđe Isus iz krajeva Tirskih i Sidonskih i dođe na more Galilejsko u krajeve Deseogradske.

32. I dovedoše k njemu gluha i mutava, i moljahu ga da metne nanj ruku.

33. I uzevši ga iz naroda nasamo etnu prste svoje u

uši njegove, i pljunuvši dohvati se jezika njegova;

34. I pogledavši na nebo uzdahnu, i reče mu: E fata, to jest: otvori se.

35. I odmah mu se otvoriše uši, i razdriješise sveza jezika njegova, i govoraše lijepo.

36. I zaprijeti im da nikome ne kazuju; ali što im on zabranjivaše oni još veoma razglašivahu.

37. I vrlo se divljahu govoreći: Sve dobro činili; i gluhe činidaju i nijemeda govore.

Glava 8

1. U to vrijeme, kad bijaše vrlo mnogo naroda i ne imadijahu šta jesti, dozva Isus učenike svoje i reče im:

2. Žao mi je naroda, jer već tri dana stoje kod mene i nemaju ništa jesti.

3. I ako ih otpustim gladne kućama njihovim, oslabiće na putu; jer su mnogi od njih došli iz daleka.

4. I odgovoriše mu učenicinjegovi: Otkuda ćemo uzeti hljeba ovdje u pustinji da ih nahranimo?

5. I zapita ih: Koliko imate hljebova? A oni kazaše: Sedam.

6. I zapovjedi narodu da posjedaju po zemlji; i uzevši onijeh sedam hljebova i hvalu davši, prelomi, i dade učenicima svojijem da razdadu; i razdadoše narodu.

7. I imahumalo ribica; i njih blagoslovivši reče da i njih razdadu.

8. I jedoše, i nasitiše se, i nakupiše komada što preteće sedam kotarica.

9. A on ih što su jeli bijaše oko četiri hiljade. I otpusti ih.

10. I odmah ušla u sudenicima svojijem, i dođe u okoline Dalmanutske.

11. I iziđoše fariseji, i počeoše se prepirati s njim, i kušaju i gatah od njega znak s neba.

12. I uzdahnuvši duhom svojijem reče: Za što rod ovaj znak traži? Zaista vam kažem: neće se dati rodu ovome znak.

13. I ostavivši ih uljeze opet u luku, i otiđe na onu stranu.

44. I zaboraviše uenicinjegovi uzeti hljeba, i nemahu sa sobom u luku i do jedan hljeb.

45. I zapovijedaše im govore i: Gle dajte, uvajte se kvasca farisejskoga i kvasca Irodova.

16. I mišljahu jedan drugome govore i: To je što hljeba nemamo.

17. I razumjevši Isus reče im: šta mislite što hljeba nemate? Zar još ne osjećate, niti razumijete? Zar je još okamenjeno srce vaše?

18. Oči imate i ne vidite? Uši imate i ne čujete? I ne pamтите li.

19. Kad ja pet hljebova prelomih na pet hiljada, koliko kotarica punijeh komada nakupiste? Rekoše mu: Dvanaest.

20. A kad sedam na četiri hiljade, koliko punijeh kotarica nakupiste komada? A oni rekoše: Sedam.

21. I reče im: Kako ne razumijete?

22. I do e u V itsaidu ; i dovedoše k njem u slijepa , i moljahu ga da ga se dotakne.

23. I uzevši za ruku slijepoga izvede ga na polje iz sela , i pljunuvši m u u o i m etnu ruke nanj , i zapita ga vid i li što .

24. I pogledavši re e : V id im ljude gdje idu kao drva .

25. I po tom opet m etnu m u ruke na o i , i re e m u da pogleda : i iscijeli se , i vidje sve lijepo .

26. I posla ga ku i n jegovoj govore i : N i ulazi u selo , niti kazuj kome u selu .

27. I izi e Isus i u enic i n jegov i u sela esarije Filipove ; i pu tem pita še u enike svoje govore i im : K o govore ljudi da sam ja ?

28. A oni odgovori še : Jovan krstitelj ; drugi : Ilija ; a drugi : koji od proroka .

29. A on im re e : A vi šta m islite ko sam ja ? A Petar odgovaraju i re e m u : T i si Hristos .

30. I zaprijeti im da nikom ne kazuju za njega .

31. I po e ih u iti da sinu ov je ijem u valja m nogo postradati , i da e ga okriviti starješine i glavari svešten i ki i književnici , i da e ga ubiti , i tre i dan da e ustati .

32. I govora še o tom ne ustru avaju i se . I Petar uze ga i po e ga odvra ati .

33. A on obrnuvši se i pogledavši na u enike svoje zaprijeti Petru govore i : I di od m ene so tono ; jer ti ne m isliš što je B o žije nego što je ljudsko .

34. I dozvavši narod s u enicim a svojim a re e im : K o

hoće za mnom da ide neka se odreće sebe i uzme krst svoj, i za mnom ide.

35. Jer ko hoće dušu svoju da sačuva, izgubiće je; a ko izgubi dušu svoju mene radi i jevanđelija onaj će je sačuvati.

36. Jer kakva je korist ovjeku ako zadobije sav svijet a duši svojoj naudi?

37. Ili kakav će otkup dati ovjek za dušu svoju?

38. Jer ko se postidi mene i mojih riječi u rod ovom epreljubotvornome i grješnome, i sine se ovjeko postidjeti njega kad dođe u slavi oca svojega sa anđelima i svetima.

Glava 9

1. I reče im: Zaista vam kažem: imaju neki me u ovim danima što stoje ovdje koji neće okusiti smrti dok ne vide carstvo Božije da dođe u silu.

2. I poslije šest dana uze Isus Petra i Jakova i Jovana i izvede ih na goru visoku same; i preobrazi se pred njima.

3. I haljine njegove postadoše sjajne i vrlo bijele kao snijeg, kao što ne može bjelina ubjeliti na zemlji.

4. I ukaza im se Ilija sa Mojsijem gdje se razgovarahu sa Isusom.

5. I Petar odgovaraju reče Isusu: Ravi! dobro nam je ovdje biti; i da nam otri sjenice: tebi jednu i Mojsiju jednu i Iliji jednu.

6. Jer ne znadijaše šta govori; jer bijahu vrlo uplašeni.

7. I postade oblak te ih zakloni; i dođe glas iz oblaka

govore i: 0 vo je sin m o j ljubazni; njega poslušajte.

8. I u jedanput pogledavši nikoga ne vidješe osim Isusa sama sa sobom.

9. A kad silažahu s gore zaprijeti im da nikom ne kazuju šta su vidjeli, dok sin ovje ij ne ustane iz mrtvih.

10. I rije zadržase u sebi pitaju i jedan drugoga: šta to zna i ustati iz m rtvih?

11. I pitahu ga govore i: K ako govore književnici da Ilija treba najprije da do e?

12. A on odgovaraju i re e im : Ilija e do i najprije, i urediti sve; ali i sin ovje ij treba da m nogo postrada i da se ponizi, kao što je pisano .

13. A li vam kažem da je i Ilija došao i u in iše s njim šta htjedoše, kao što je pisano za njega.

14. I došavši k u enicim a svojijem vidje narod m nogi oko njih i književnike gdje se prepiru s njim a.

15. I odmah vidjevši ga sav narod uplaši se i pritr avši nazivahu mu Boga.

16. I upita književnike: šta se prepirete s njim a?

17. I odgovaraju i jedan od naroda re e: u itelju! dovedoh k tebi sina svojega u kome je duh nijem.

18. I svaki put kad ga uhvati lomi ga, i pjenu baca, i škrgu e zubim a; i suši se. I rekoh u enicim a tvojjem da ga istjeraju; i ne m ogoše.

19. A on odgovaraju i m u re e: 0 rode nevjerni! dokle u s vam a biti? dokle u vas trpljeti? D ovedite ga k meni.

20. I dovedoše ga k njemu; i kad ga vidje odmah ga duh stade lomiti; i panuvši na zemlju valjaše se bacaju i pjenu.

21. I upita oca njegovoga: Koliko ima vremena kako mu se to dogodilo? A on reče: Iz djetinjstva;

22. I mnogo puta baca ga u vatru i u vodu da ga pogubi; nego ako što možeš pomozinam, smiluj se na nas.

23. A Isus rekne mu: Ako možeš vjerovati: sve je moguće onome koji vjeruje.

24. I odmah povikavši otac djetinji sa suzama govoraše: Vjerujem, Gospode! pomozim ojem u nevjerju.

25. A Isus vide i da se stječe narod zaprijeti duhu ne istom e govore im u: Duše nijesi i gluh! Ja ti zapovijedam, izi i iz njega i više ne ulazi u njega.

26. I povikavši i izlomivši ga vrlo iziše; i uini se kao mrtav tako da mnogi govorahu: umrije.

27. A Isus uzevši ga za ruku podiže ga; i usta.

28. I kad u e u ku u pitahu ga u enici njegovi nasamo: Za što ga mine mogosmo istjerati?

29. I reče im: O vaj se rodni im ne može istjerati do molitvom i postom.

30. I izišavši odande i ahu kroz Galileju; i nešadijaše da ko dozna.

31. Jer u aše u enike svoje, i govoraše im da e se sin ovje ij predati u ruke ljudske, i ubi e ga, i pošto ga ubiju usta e tre dan.

32. A oni ne razumijevahu riječi, i ne smjehom se da ga zapitaju.

33. I dođe u Kapernaum, i kad bijaše u kući zapita ih: šta se prepiraste putem mene u sobom?

34. A oni mu ahu; jer se putem prepiraše mene u sobom koje najviše.

35. I sjedavši dozva dvanaestoricu i reče im: Koji hoće da bude prvi neka bude od svijeta najzadnji i svima sluga.

36. I uzevši dijete metnu ga među njih i zagrlivši ga reče im:

37. Ko jedno ovakvo dijete primi u ime moje, mene prima; a ko mene primi, ne prima mene nego onoga koji je mene poslao.

38. Odgovori mu Jovan govoreći: uitelju! vidjesmo jednoga gdje imenom tvojim izgoni avole koji ne ide za nama; i zabranismo mu, jer ne ide za nama.

39. A Isus reče: Ne branite mu; jer nema nikoga koji bi imenom mojim dobio da može brzo zlogovoriti za mnom.

40. Jer ko nije protiv vas s vama je.

41. Jer ko vas napoji čašom vode u ime moje, za to što ste Hristovi, zaista vam kažem: neću u propasti plata.

42. A koji sablazni jednoga od ovijeh malijeh koji vjeruju mene, bolje bi mu bilo da se objesi kamen vodenim vratom njegovu i da se baci u more.

43. I ako te ruka tvoja sablažnjava, odsijeci je: bolje ti je bez ruke u životu, nego li s obje ruke u pakao,

u oganj vje ni,

44. Gdje crv njihov ne umire, i oganj se ne gasi.

45. I ako te noga tvoja sablažnjava, odsijeci je: bolje ti je u i u životu, nego li s dvije noge da te bace u pakao, u oganj vje ni,

46. Gdje crv njihov ne umire, i oganj se ne gasi.

47. A ko te i oko tvoje sablažnjava, iskopaj ga: bolje ti je s jednim okom u i u carstvo B ožije, nego li s dva oka da te bace u pakao ognjeni,

48. Gdje crv njihov ne umire, i oganj se ne gasi.

49. Jer e se svaki ognjem posoliti, i svaka e se žrtva solju posoliti.

50. D obra je so; ali ako so bude neslana, im e se osoliti? Im ajte so u sebi, i m ir im ajte m e u sobom .

Glava 10

1. I ustavši odande do e u okoline Judejske preko Jordana, iste e se opet narod k njem u; i kao što obi aj im aše, opet. ih u aše.

2. I pristupivši fariseji upitaše ga kušaju i: M ože li ovjek pustiti ženu?

3. A on odgovaraju i re e im : šta vam zapovijeda Mojsije?

4. A oni rekoše: M ojsije dopusti da joj se da raspusna knjiga i da se pusti.

5. I odgovaraju i Isus re e im : Po tvr i vašega srca napisa vam on zapovijest ovu.

6. A u po etku stvorenja m uža i ženu stvorio ih je

Bog.

7. Za to ostavi ovdje oca svojega i mater i prilijepi se k ženi svojoj.

8. I budu dvoje jedno tijelo. Tako nijesu više dvoje nego jedno tijelo.

9. A što je Bog sastavio ovdje da ne rastavlja.

10. I u kući i opet zapitaše ga za to u enici njegovi.

11. I reče im: Koji pusti ženu i oženi se drugom, i ni preljubu na njoj.

12. I ako žena ostavi muž a svojega i pođe za drugoga, i ni preljubu.

13. I donošahu k njemu djecu da ih se dotakne; a u enici branjahu onim a što ih donošahu.

14. A Isus vidjevši rasrdi se i reče im: Pustite djecu neka dolaze k meni, i ne branite im; jer je takovijeh carstvo Božije.

15. Zaista vam kažem: koji ne primi carstva Božijega kao dijete, neće ući u njega.

16. I zagrlivši ih metnu na njih ruke te ih blagoslovi.

17. I kad iziđe na put, pritrpa neko, i kleknuvši na koljena pred njim pitaše ga: učitelju blagi! šta mi treba učiniti da dobijem život vječni?

18. A Isus reče mu: što me zoveš blagim? niko nije blag osim jednoga Boga.

19. Zapovijesti znaš: ne učini preljube; ne ubij; ne ukradi; ne svjedoči lažno; ne učini nepravde nikome; poštuju oca svojega i mater.

20. A on odgovaraju i re e m u: U itelju! sve sam ovo sa uvao od m ladosti svoje.

21. A Isus pogledavši nanj, om ilje m u, i re e m u: Još ti jedno ne dostaje: id i prodaj sve što im aš i podaj sirom a sim a; i im a eš blago na nebu; i do i te hajde za m nom uzevši krst.

22. A on posta zlovoljan od ove rije i, i o tide žalostan; jer bijaše vrlo bogat.

23. I pogledavši Isus re e u enicim a svojim a: K ako je teško bogatim a u i u carstvo nebesko!

24. A u enici se uplašiše od rije i n jegovijeh. A Isus opet odgovaraju i re e im : D jeco! kako je teško on im a koji se uzdaju u svoje bogastvo u i u carstvo B ožije!

25. L akše je kam ili pro i kroz ig lene uši nego li bogatom e u i u carstvo B ožije.

26. A oni se vrlo divljahu govore i u sebi: K o se dak le m ože spasti?

27. A Isus pogledavši na njih re e: L judim a je nem ogu e, ali nije B ogu: jer je sve m ogu e B ogu.

28. A Petar m u po e govoriti: E to m i em o ostav ili sve, i za tobom idemo.

29. A Isus odgovaraju i re e: Z aista vam kažem : nem a nikoga koji je ostav io ku u, ili bra u, ili sestre, ili oca, ili m ater, ili ženu, ili djecu, ili zem lju, m ene radi i jevan elija radi,

30. A da ne e prim iti sad u ovo vrijeme sto puta ono liko ku a, i bra e, i sestara, i otaca, i m atera, i djece, i zemlje, u progonjenju, a na onome svijetu život v je ni.

31. A li e m nog i prvi biti pošljednji, i pošljednji prvi.

32. A kad i ahu putem u Jerusalm , Isus i aše pred njim a, a oni se u ahu, i za njim i ahu sa strahom . I uzevši opet dvanaestoricu po e im kazivati šta e biti od njega:

33. Evo idemo u Jerusalm , i sin ovje ij preda e se glavaram a svešten i kijem i književnicim a i osudi e ga na sm rt, i preda e ga neznabošcim a;

34. I naruga e m u se, i bi e ga, i popljuje e ga, i ubi e ga, i tre i dan usta e.

35. I pred njega do oše Jakov i Jovan , sinovi Zevedejevi, govore i: u itelju ! ho em o da nam u in iš za što em o te m o liti.

36. A on im re e: što ho ete da vam u in im ?

37. A oni m u rekoše: D aj nam da sjedem o jedan s desne strane tebi a drugi s lijeve, u slavi tvojoj.

38. A Isus im re e: N e znate šta ištete: m ožete li piti ašu koju ja pijem , i krstiti se kršten jem kojijem se ja krstim?

39. A oni m u rekoše: M ožem o. A Isus re e im : ašu dak le koju ja pijem ispi ete; i kršten jem kojijem se ja krstim krsti ete se;

40. Ali da sjedete s desne strane meni i s lijeve, ne mogu ja dati nego kojima je ugotovljeno.

41. I uvši to desetorica po eše se srditi na Jakova i na Jovana.

42. A Isus dozvavši ih re e im : Z nate da knezovi narodni vladaju narodom i poglavari njegovi

upravljaju njim.

43. A li m e u v a m a d a n e b u d e t a k o ; n e g o k o j i h o e d a b u d e v e i m e u v a m a , d a v a m s l u ž i .

44. I k o j i h o e p r v i m e u v a m a d a b u d e , d a b u d e s v i m a s l u g a .

45. J e r s i n o v j e i j n i j e d o š a o d a m u s l u ž e n e g o d a s l u ž i , i d a d a d u š u s v o j u u o t k u p z a m n o g e .

46. I d o o š e u J e r i h o n . I k a d i z l a ž a š e i z J e r i h o n a , o n i u e n i c i n j e g o v i i n a r o d m n o g i , s i n T i m e j e v V a r t i m e j s l i j e p i s j e a š e k r a j p u t a i p r o š a š e .

47. I u v š i d a j e t o I s u s N a z a r e a n i n s t a d e v i k a t i i g o v o r i t i : S i n e D a v i d o v I s u s e ! p o m i l u j m e !

48. I p r i j e a h u m u m n o g i d a u u t i , a o n j o š v e m a v i k a š e : S i n e D a v i d o v ! p o m i l u j m e !

49. I s t a v š i I s u s r e e d a g a z o v n u . I z o v n u š e s l i j e p c a g o v o r e i m u : N e b o j s e , u s t a n i , z o v e t e .

50. A o n z b a c i v š i s a s e b e h a l j i n e s v o j e u s t a d e , i d o e k I s u s u .

51. I o d g o v a r a j u i r e e m u I s u s : š t a e š d a t i u i n i m ? A s l i j e p i r e e m u : R a v u n i ! d a p r o g l e d a m .

52. A I s u s r e e m u : I d i , v j e r a t v o j a p o m o ž e t i . I o d m a h p r o g l e d a , i o t i d e p u t e m z a I s u s o m .

Glava 11

1 I k a d s e p r i b l i ž i k J e r u s a l i m u , k V i t f a z i i V i t a n i j i , k o d g o r e M a s l i n s k e , p o s l a d v o j i c u o d u e n i k a s v o j i j e h

2. I r e e i m : I d i t e u s e l o š t o j e p r e m a v a m a , i o d m a h k a k o u e t e u n j e g a n a i e t e m a g a r e p r i v e z a n o , n a k o j e n i k o o d l j u d i n i j e u s j e d a o ; o d r i j e š i t e g a i

dovedite.

3. I ako vam ko re e: šta to inite? kažite: treba Gospodu; i odmah e ga poslati amo.

4. A oni otidoše, i na oše m agare privezano kod vrata na polju na raskrš u, i odriješiše ga.

5. I neki od onijeh što stajahu ondje rekoše im : Zašto drijete m agare?

6. A oni rekoše im kao što im zapovjedi Isus; i ostaviše ih.

7. I dovedoše m agare k Isusu, i metnuše nanj haljine svoje; i usjede nanj.

8. A m nogi prostriješe haljine svoje po putu; a jedni rezahu granje od drveta, i prostirahu po putu.

9. A koji i ahu pred njim i za njim, vikahu govore i: Osana! blagosloven koji ide u ime Gospodnje!

10. Blagosloveno carstvo oca našega D avida koje ide u ime Gospodnje! Osana na visini!

11. I u e Isus u Jerusolim, i u crkvu; i prom otrivši sve, kad bi u ve e, izi e u V itaniju s dvanaesticom.

12. I sju tradan kad izi oše iz V itanije, ogladnje.

13. I vidjevši iz daleka sm okvu s liš em do e ne bi li što našao na njoj; i došavši k njoj ništa ne na e osim liš a; jer još ne bješe vrijeme sm okvam a.

14. I odgovaraju i Isus re e joj: Da od sad od tebe niko ne jede roda do vijeka. I slušahu u enici njegovi.

15. I do oše opet u Jerusolim; i ušavši Isus u crkvu stade izgoniti one koji prodavahu i kupovahu po crkvi; i ispremeta trpeze onijeh što m ijenjahu novce, i klupe

onijeh što prodavahu golubove.

16. Ine dadijaše da ko pronese suda kroz crkvu.

17. I u aše govore i im: Nije li pisano: dom moj neka se zove dom molitve svima naroda? A vina iniste od njega hajdukupeinu.

18. I uše književnici i glavari svešteniki, i tražahu kako bi ga pogubili; jer ga se bojahu; jer se sav narod u aše nauci njegovoj.

19. I kad bi uve e izi e na polje iz grada.

20. I u jutru prolaze i vidješe smokvu gdje se posušila iz korijena.

21. I opomenuvši se Petar re e mu: Ravi! gle, smokva što si je prokleo posušila se.

22. I odgovaraju i Isus re e im :

23. Im ajte vjeru Božiju; jer vam zaista kažem : ako ko re e goriovoj : digni se i baci se u more, i ne posumnja u srcu svojem u, nego uzvjeruje da e biti kao što govori: bi e mu što god re e.

24. Za to vam kažem : sve što ištete u svojoj molitvi vjerujte da e te prim iti; i bi e vam .

25. I kad stojite na molitvi, praštajte ako što im ate na koga: da i otac vaš koji je na nebesima oprostivam a pogrješke vaše.

26. Ako li pak vine opraštate, ni otac vaš koji je na nebesima ne e oprostiti vam a pogrješaka vašijeh.

27. I do oše opetu Jerusolim ; i kad ho aše po crkvi do oše k njem u glavari svešteniki i književnici i starješine,

28. I rekoše mu: Kakvom vlasti to iniš? I ko ti dade vlast tu, da to iniš?

29. A Isus odgovaraju i re e im : I ja u vas da upitam jednu rije , i odgovorite mu; ja u vam kazati kakvom vlasti ovo inim .

30. K ršten je Jovanovo ili bi s neba ili od ljudi? odgovorite mi.

31. I mišljahu u sebi govore i: A ko re em o: s neba; re i e: za što mu dakle ne vjerovaste?

32. A ko li re em o: od ljudi; bojimo se naroda; jer svi mišljahu za Jovana da zaista prorok bješe. .

33. I odgovaraju i rekoše Isusu: Ne znam o. I Isus odgovaraju i re e njim a: Ni ja vam a ne u kazati kakvom vlasti ovo inim .

Glava 12

1. I po e im govoriti u pri am a: Posadi ovjek vinograd , i ograd i plotom , i iskopa pivnicu , i na in i kulu, i dade ga vinogradarima, pa otide.

2. I kad do e vrijeme , posla k vinogradarim a slugu da primi od vinogradara od roda vinogradskoga.

3. A oni uhvativši slugu izb iše ga , i poslaše prazna .

4. I opet posla k njim a drugoga slugu ; i onoga b iše kam enjem , i razb iše mu glavu , i poslaše ga sram otna .

5. I opet posla drugoga ; i onoga ub iše ; i m noge druge , jedne izb iše a jedne pob iše .

6. Još dakle im aše jedinoga svojega m ilog sina , posla i njega najposlije k njim a govore i: Postid je e se sina mojega.

7. A vinogradari rekoše u sebi: Ovo je našljednik, hodite da ga ubijemo, i nama e ostati o evina njegova.

8. I uhvatiše ga, i ubiše, i izbaciše ga na polje iz vinograda.

9. Šta e dakle u initi gospodar od vinograda? Do i e i pogubi e vinogradare, i da e vinograd drugima.

10. Zar nijeste itali u pismu ovo: kamen koji odbaciše zidari, onaj posta glava od ugla;

11. To bi od Gospoda i divno je u vašijem o im a?

12. I gledahu da ga uhvate, ali se pobojaše naroda; jer razum ješe da za njih govori pri u; i ostavivši ga otidoše.

13. I poslaše k njem u neke od fariseja i Irodovaca da bi ga uhvatili u rije i.

14. A oni došavši rekoše m u: u itelju! znamo da si istinit, i da ne m ariš ni za koga; jer ne gledaš ko je ko, nego zaista putu B ožijem u u iš; treba li esaru davati hara ili ne? H o em o li dati ili da ne dam o?

15. A on znaju i njihovo licem jer je re e im : što me kušate? D onesite m i novac da vidim .

16. A oni donesoše. I re e im : iji je obraz ovaj i natpis? A onim u rekoše: esarev.

17. I odgovaraju i Isus re e im : Podajte esarevo esaru, i B ožije B ogu. I udiše m u se.

18. I do oše k njem u sadukeji koji kažu da nem a vaskrsenija, i zapitaše ga govore i:

19. U itelju! M ojsije nam napisa: ako kom e brat um re

i ostavi ženu a djece ne ostavi, da brat njegov uzme ženu njegovu i da podigne sjeme bratu svojem u.

20. Sedam braće bješe: i prvi uze ženu, i umrije bez poroda.

21. I drugi uze je, i umrije, i ni on ne ostavi poroda; tako i treći.

22. I uzeše je sedmorica, i ne ostaviše poroda. A poslije sviju umrije i žena.

23. O vaskrseniju dakle kad ustanu koga će od njih biti žena? jer je za sedmoricom bila.

24. I odgovaraju i Isus reče im: Za to li se vi varate što ne znate pisma ni sile Božije?

25. Jer kad iz mrtvih ustanu, niti će se ženiti ni udavati, nego su kao anđeli na nebesima.

26. A za mrtve da ustaju nijeste li čitali u knjigama Mojsijevim kako mu reče Bog kod kupine govoreći: ja sam Bog Avramov, i Bog Isakov, i Bog Jakovljev?

27. Nije Bog Bog mrtvih, nego Bog živih. Vi se dakle vrlo varate.

28. I pristupi jedan od književnika koji ih slušaše kako se prepiru, i vidje da im dobro odgovara, i zapita ga: Koja je prva zapovijest od svijuju?

29. A Isus odgovori mu: Prva je zapovijest od svijuju: u Izrailju, Gospod je Bog naš Gospod jedini;

30. I ljubi Gospoda Boga svojega svijem srcem svojijem i svom dušom svojom i svijem umom svojijem i svom snagom svojom. Ovo je prva zapovijest.

31. I druga je kao i ova: ljubi bližnjega svojega kao samoga sebe. Druge zapovijesti veće od ovijeh nema.

32. I rekao mu književnik: Dobro, učitelju! pravo si kazao da je jedan Bog, i nema drugoga osim njega;

33. I ljubiti ga svijem srcem i svijem razumom i svom dušom i svom snagom, i ljubiti bližnjega kao samoga sebe, veće je od sviju žrtava i priloga.

34. A Isus vidjevši kako nam etno odgovori rekao mu: Nijesi daleko od carstva Božijega. I niko više ne smijaše da ga zapita.

35. I odgovori Isus i rekne učitelju u crkvi: Kako govore književnici da je Hristos sin Davidov?

36. Jer sam David kazao Duhom svetijem: rekao Gospod Gospodu mojemu: sjedi meni s desne strane, dok položim neprijatelje tvoje podnožje nogama tvojima.

37. Sam dakle David naziva ga Gospodom, i otkuda mu je sin? I mnogi narod slušaše ga s radošću.

38. I govoraše im u nauci svojoj: uvajete se književnika koji idu u duga klijem haljinama, i traže da im se klanja po ulicama,

39. I prvijeh mjesto po zbornicama, i za elja na gozbama.

40. Ovišto jeduku udovike, i lažno se mole Bogu dugo, biće još veća osuđeni.

41. I sjedavši Isus prema Božijoj hazni gledaše kako narod meće novce u Božiju haznu. I mnogi bogati metahu mnogo.

42. I došavši jedna siromašna udovica metnu dvije

lepte, koje ini jedan kodrant.

43. I dozvavši uenike svoje re e im : Zaista vam kažem : ova siromašna udovica metnu više od sviju kojim e u u Božiju haznu.

44. Jer svi metnuše od suviška svojega; a ona od sirotinje svoje metnu sve što imaše, svu hranu svoju.

Glava 13

1. I kad izlažaše iz crkve re e m u jedan od uenika njegovijeh : uitelju ! gde kakvo je kam enje, i kakva građevina !

2. I odgovaraju i Isus re e m u : Vidiš li ove velike građevine ? nikam ena kam enu ne e ovdje ostati koji se ne e razmetnuti.

3. I kad sje aše na gori Maslinskoj prema crkvi, pitahu ga sama Petar i Jakov i Jovan i Andrija :

4. Kaži nam kad e to biti ? i kakav e znak biti kad e se to sve svršiti ?

5. A Isus odgovaraju i im po e govoriti : uvajte se da vas ko ne prevari.

6. Jer e mnogido ina moje ime govore i : ja sam ; i mnoge e prevariti.

7. A kad užete ratove i glasove o ratovima, ne plašite se ; jer treba da to bude ; ali to još nije pošljedak .

8. U sta e narod na narod i carstvo na carstvo ; izem lja e se trestino svijetu ; i bi e gladi i bune . To je po etak stradanju .

9. A vise uvajte ; jer e vas predavati u sudove i po zbornicama bi e vas, i pred kraljeve i careve izvodi e

vas m ene radi za svjedo anstvo njim a.

10. I u svima narodima treba da se najprije propovjedi jevan elije.

11. A kad vas povedu da predaju, ne brinite se naprijed šta ete govoriti, niti m islite; nego što vam se da u onaj as ono govorite: jer vi ne ete govoriti nego Duh sveti.

12. A preda e brat brata na sm rt i otac sina, i usta e djeca na roditelje i pobi e ih.

13. I svi e omrznuti na vas imena mojega radi. Ali koji pretrpi do kraja blago njemu.

14. A kad vidite m rzost opuš enja, za koju govori prorok D anilo, da stoji gdje ne treba (koji ita da razum ije): tada koji budu u Judeji neka bježe u gore;

15. I koji bude na krovu da ne silazi u ku u, niti da ulazi da uzme što iz ku e svoje;

16. I koji bude u polju da se ne vra a natrag da uzme haljinu svoju.

17. A li teško trudnim a i dojilicam a u te dane!

18. N ego se m olite B ogu da ne bude bježan vaša u zimu.

19. Jer e u dane te biti nevolja kakova nije bila od po etka stvorenja koje je B og stvorio do sad, i ne e ni biti.

20. I da Gospod ne skрати dane niko ne bi ostao; ali izbranih radi, koje izbra, skratio je dane.

21. Tada ako vam ko re e: evo ovdje je H ristos; ili: eno ondje; ne vjerujte.

22. Jer će izi i lažni hristosi i lažni proroci, i pokaza će znake i čuda da bi prevarili, ako bude moguće, i izbrane.

23. Ali vi se uvajete: sto vam sve kazah naprijed.

24. Ali u te dane, poslije te nevolje, sunce će pomrati, i mjesec svoju svjetlost izgubiti.

25. I zvijezde će spadati s neba i sile nebeske pokrenuti se.

26. I tada će ugledati sina čovjeka gdje ide na oblacima sa silom i slavom velikom.

27. I tada će poslati anđele svoje i sabrat će izbrat svoje od četiri vjetra, od kraja zemlje do kraja neba.

28. A od smokve naučite se prići: kad se već njezina grana pomladi i stane listati, znate da je blizu ljeto..

29. Tako i vi kad vidite ovo da se zbiva, znajte da je blizu kod vrata.

30. Zaista vam kažem da ovaj naraštaj neće proći dok se ovo sve ne zbude.

31. Nebo izemlje proći će, ali riječi moje neće proći.

32. A o danu tome ili o času niko ne zna, ni anđeli koji su na nebesima, ni sin, do otac.

33. Pazite, stražite i molite se Bogu; jer ne znate kad će vrijeme nastati.

34. Kao što uvijek odlaze i ostaviku u svoju, i da slugama svojim vlasti svakome svoj posao; i vrataru zapovjedi da straži.

35. S tražite dakle; jer ne znate kad će doći gospodar

od kuće, ili u večer ili u ponoć ili u pijetle ili u jutro;

36. Da ne dođe iznenada i da vas ne nađe a vi spavate.

37. A što vam kažem, svima kažem: stražite.

Glava 14

1. Bijaše pak još dva dana do pashe i do dana prijesnih hljebova; i tražahu glavari sveštenici i književnici kako bi ga iz prijevare uhvatili i ubili.

2. Ali govorahu: Ne o prazniku, da se ne bi narod pobunio.

3. I kad bijaše on u Vitaniji u kući Simonu gubavoga i sjedjao za trpezom, dođe žena sa sklenicom mnogocjenoga mirisa istoga naroda, i razbivši sklenicu ljevaše mu na glavu.

4. A neki se srcahu govoreći: Za što se to miru prosipa tako?

5. Jer se mogaše zanjuzeti više od trista groša i dati siromasima. I vikahu na nju.

6. A Isus reče: Ostavite je; šta joj smetate? ona uini dobro djelo na meni.

7. Jer siromahe imate svagda sa sobom, i kadgod hoćete moćete im dobroiniti; a mene nemate svagda.

8. Ona što moće, uini: ona pomaza naprijed tijelo moje za ukop.

9. Zaista vam kažem: gdje se god uspropovijeda jevanđelije ovo po svemu svijetu, kazaće se i to za spomen njezin.

10. I Juda Iskariotski, jedan od dvanaestorice, otide ka

glavarim a svešteni kijem da im ga izda.

11. A oni uvši obradovaše se, i obrekoše mu novce dati: i tražaše zgodu da ga izda.

12. I u prvi dan prijesnijeh hljebova, kad klahu pashu, rekoše mu u enicinjegovi: Gdje eš da idemo da ti zgotovimo pashu da jedeš?

13. I posla dvojicu od uenika svojijeh ire eim: Idite u grad, i srešete vasovjek koji nosi vodu u krugu; idite za njim,

14. I gdje u ekažite gospodaru od one kuće: uitelj veli: gdje je gostionica gdje ujesti pashu suenicima svojijem?

15. I on e vam pokazati veliku sobu prostrtu gotovu: ondje nam zgotovite.

16. I izi oše u enicinjegovi, i do oše u grad, i na oše kao što im kaza, i ugotoviše pashu.

17. I kad bi uve e, do e sa dvanaesticom.

18. I kad sjeahu za trpezom i jeahu re e Isus: Zaista vam kažem: jedan od vas, koji jede samnom, izda e me.

19. A oni se zabrinuše, i stadoše govoriti jedan za drugim: Da ne ja? i drugi: Da ne ja?

20. A on odgovaraju ire eim: Jedan od dvanaestorice koji um oisamnom u zdjelu.

21. Sinovje ij dakle ide kao što je pisano za njega; ali teško onome ovjeku koji izda sina ovje ijega; bolje bi mu bilo da se nije rodio onaj ovjek.

22. I kad je ahuzel Isus hljeb i blagoslovivši prelomi

ga, i dade im, i reče: uzmite, jedite; ovo je tijelo moje.

23. I uze krušku i davi hvalu dade im; i piše iz nje svi.

24. I reče im: Ovo je krv moja novoga zavjeta koja će se proliti za mnoge.

25. Zaista vam kažem: više neću piti od roda vinogradskoga do onoga dana kad uđem u carstvu Boga.

26. I otkrivši hvalu iziđe na goru Maslinsku.

27. I reče im Isus: Svi ćete se visablazniti o mene ovu noć; jer je pisano: udari u pastira i ovce će se razbjeći.

28. Ali po vaskrseniju svojemu ja idem pred vama u Galileju.

29. A Petar mu reče: Ako se i svi sablazne, ali ja neću.

30. I reče mu Isus: Zaista ti kažem: noćas dok dvaput pijetao ne zapjeva tri puta nećeš me se odreći.

31. A on još veoma govoraše: Da bih znao s tobom i umrijeti neću te se odreći. Tako i svi govorahu.

32. I dođe u selo koje se zove Getsimanija, i reče učenicima svojim: Sjedite ovdje dok ja idem da se pomolim Bogu.

33. I uze sa sobom Petra i Jakova i Jovana, i zabrinu se i počeo tužiti.

34. I reče im: žalosna je duša moja do smrti; poekajte ovdje, i stražite.

35. I otišavši malo pade na zemlju, i moljaše se da bi ga otkrio ako je moguće.

36. I govoraše: A va o e! sve je m o g u e tebi; pronesi a š u o v u m i m o m e n e; ali o p e t n e k a k o j a h o u n e g o k a k o t i.

37. I d o e i n a e i h g d j e s p a v a j u , i r e e P e t r u : S i m o n e ! Z a r s p a v a š ? N e m o ž e l i j e d n o g a a s a p o s t r a Ź i t i ?

38. S t r a Ź i t e i m o l i t e s e B o g u d a n e p a d n e t e u n a p a s t ; j e r j e d u h s r a n a l i j e t i j e l o s l a b o .

39. I o p e t o t i š a v š i p o m o l i s e B o g u o n e i s t e r i j e i g o v o r e i .

40. I v r a t i v š i s e n a e i h o p e t g d j e s p a v a j u ; j e r i m b i j a h u o i o t e Ź a l e ; i n e z n a d i j a h u š t a b i m u o d g o v o r i l i .

41. I d o e t r e i p u t , i r e e i m : J e d n a k o s p a v a t e i p o i v a t e ; d o s t a j e ; d o e a s ; e v o s e p r e d a j e s i n o v j e i j u r u k e g r j e š n i c i m a .

42. u s t a n i t e d a i d e m o ; e v o i z d a j n i k s e m o j p r i b l i Ź i .

43. I o d m a h d o k o n j o š g o v o r a š e , d o e J u d a , j e d a n o d d v a n a e s t o r i c e , i s n j i m l j u d i m n o g i s n o Ź e v i m a i s k o l j e m o d g l a v a r a s v e š t e n i k i j e h i o d k n j i Ź e v n i k a i s t a r j e š i n a .

44. A i z d a j n i k n j e g o v d a d e i m z n a k g o v o r e i : K o g a j a c j e l i v a m o n a j j e : d r Ź i t e g a , i v o d i t e g a u v a j u i .

45. I d o š a v š i o d m a h p r i s t u p i k n j e m u , i r e k n e : R a v i ! r a v i ! i c j e l i v a g a .

46. A o n i m e t n u š e r u k e s v o j e n a n j i u h v a t i š e g a .

47. A j e d a n o d o n i j e h š t o s t a j a h u o n d j e i z v a d i n o Ź t e u d a r i s l u g u p o g l a v a r a s v e š t e n i k o g a , i o d s i j e e m u u h o .

48. I o d g o v a r a j u i I s u s r e e i m : K a o n a h a j d u k a i z i š l i

ste s noževim a i s koljem da m e uhvatite,

49. A svaki dan sam bio kod vas u crkvi i u io, i ne uhvatiste me. Ali da se zbude pismo.

50. I ostavivši ga u enici svi pobjegoše.

51. I za njim i aše nekakav m ladi ogrnut platnom po голу tijelu; i uhvatiše onoga m ladi a.

52. A on ostavivši platno go pobježe od njih.

53. I dovedoše Isusa k poglavaru sveštenikom e; i stekoše se k njem u svi glavari svešteniki i književnici i starješine.

54. I Petar ide za njim iz daleka do u dvor poglavara sveštenikoga, i sje aše sa slugama, i grijaše se kod ognja.

55. A glavari svešteniki i sva skupština tražahu na Isusa svjedo anstva da ga ubiju; i ne na oše;

56. Jer m nogi svjedo ahu lažno na njega i svjedo anstva ne bijahu jednaka.

57. I jedni ustavši svjedo ahu na njega lažno govore i:

58. M i sm o uli gdje on govori: ja u razvaliti ovu crkvu koja je rukama na injena, i za tri dana na in i u drugu koja ne e biti rukama na injena.

59. I m i ovo svjedo anstvo njihovo ne bijaše jednako.

60. I ustavši poglavar svešteniki na srijedu zapita Isusa govore i: Zar ništa ne odgovaraš što ovi na tebe svjedo e?

61. A on m u aše i ništa ne odgovaraše. O pet poglavar svešteniki zapita i re e m u: Jesi li ti H ristos, sin

blagoslovenoga?

62. A Isus reče: Jesam; i vidjete sina čovjeka gdje sjedi s desne strane sile i ide na oblacima nebeskijem.

63. A poglavari sveštenici ki razdriju svoje haljine, i reče: šta nam trebaju više svjedoci?

64. I ustehu na Boga; šta mislite? A oni svi kazaše da je zaslužio smrt.

65. I poče jedni pljuvati na nj, i pokrivati mu lice, i ušati ga, i govoriti mu: Proreci; i sluge ga bijahu po obrazima.

66. I kad bijaše Petar dolje na dvoru, dođe jedna od sluškinja poglavara sveštenikoga,

67. I vidjevši Petra gdje se grije pogleda na nj i reče: I ti si bio s Isusom Nazarećaninom.

68. A on se odreče govoreći: Ne znam niti razumijem šta ti govoriš. I iziđe na polje pred dvor: i pijetao zapjeva.

69. I opet kad ga vidje sluškinja, počeo govoriti onim a što stajahu ondje: O vaj je od njih.

70. A on se opet odriče. I malo za tim opet on i što stajahu ondje rekoše Petru: Va istinu si od njih; jer si Galilejac, i govor ti je onakovi.

71. A on se počeo kleti i preklinjati: Ne znam toga uvijek za koga vi govorite.

72. I drugi put zapjeva pijetao. I opomenu se Petar riječi što mu reče Isus: Dok pijetao dva puta ne zapjeva odreći ćeš me se tri puta. I stade plakati.

Glava 15

1. I odmah u jutru. u iniševije u glavari svešteni ki sa starješinama i književnicima, i sav sabor, i svezavši Isusa odvedoše ga i predadoše Pilatu.

2. I upita ga Pilat: jesi li ti car Judejski? A oni odgovaraju i reče mu: Ti kažeš.

3. I tužahu ga glavari svešteni ki vrlo.

4. A Pilat opet upita ga govoreći: Zar ništa ne odgovaraš? Gledaj šta svjedoče na tebe.

5. A li Isus više ne odgovori ništa tako da se divljaše Pilat.

6. A o svakom prazniku puštaše im po jednoga sužnja koga iskahu.

7. A bijaše jedan zatvoren, po imenu Varava, sa svojim drugarima koji su u buni u iniliku.

8. I povikavši narod stade iskati što im svagdainjaše.

9. A Pilat im odgovori govoreći: Hoćete li da vam pustim cara Judejskoga?

10. Jer znadijaše da su ga iz zavisti predali glavari svešteni ki.

11. A li glavari svešteni ki podgovoriše narod bolje Varavu da ihu da im pusti.

12. A Pilat opet odgovaraju i rekne im: A šta hoćete da inimstijem što ga zovete carem Judejskim?

13. A oni opet povikaše: Raspni ga.

14. A Pilat im reče: A kakvo je zlo u inio? A oni iza

glasa vikahu: Raspni ga.

15. A Pilat žele i ugoditi narodu pusti im Varavu, a Isusa šibavši predade da ga razapnu.

16. A vojnici ga odvedoše u sudnicu, i sazvaše svu etu vojnika,

17. I obukoše mu skerletnu kabanicu, i opletavši vijenac od trnja metnuše nanj.

18. I poeše mu nazivati Boga govoreći: Pomoz, Boga, care Judejski!

19. I bijahu ga po glavi trskom, i pljuvahu nanj, i padaju i na koljena poklanjahu mu se.

20. I kad mu se narugaše, svukoše s njega skerletnu kabanicu, i obukoše ga u njegove haljine i izvedoše ga da ga razapnu.

21. I natjeraše nekoga Simona iz Kirine, oca Aleksandrova i Rufova, koja i aše iz polja, da mu ponese krst.

22. I dovedoše ga na mjesto Golgotu, koje ere i: košturnica.

23. I davahu mu da nije vino sa smirnom, a on ne uze.

24. I kad ga razapeše, razdijeliše haljine njegove bacaju i kocke za njih koje šta uzeti.

25. A bijaše sahat tre i kad ga razapeše.

26. I bijaše natpis njegove krivice napisan: Car Judejski.

27. I s njim raspeše dva hajduka. jednoga s desne a jednoga s lijeve strane njemu.

28. I izvrši se pismo koje govori: Imetnušegameu
zloince.

29. I koji prilažahu huljahu nanjmašuglavama
svojima i govore i: Aha! ti što crkvu razvaljuješ i za
tridana na injaš!

30. Pomozisam sebi i si i skrsta.

31. Tako iglavari svešteniki sknjiževnicima rugahu
se govore i jedan drugome: D rugim a pom aže, a sebi
nem ože pom o i.

32. Hristos car Izrailjev neka si e sad skrsta da
vidimo, pa em om u vjerovati. I oni što bijahu s njim
razapeti rugahu mu se.

33. A u šestome sahatu bitam a po svoj zem lji do
sahata devetoga.

34. I u devetome sahatu povika Isus iza glasa
govore i: Elo i! Elo i! lam a savah tani? koje zna i: B ože
m oj! B ože m oj! za što si me ostavio?

35. I neki od onijeh što stajahu ondje uvši to
govorahu: Eno zove Iliju.

36. A jedan o tr a te napuni sun er octa, pa nataknuvši
na trsku pojašega govore i: Stan ite da vid im o ho e li
do i Ilija da ga skine.

37. A Isus povika iza glasa, i izdahnu.

38. I zavjes crkveni razadrije se na dvoje s vrha do na
dno.

39. A kad vidje kapetan koji stajaše prema njemu da s
takom vikom izdahnu, re e: Zaista ovjek ovaj sin
Božij bješe.

40. A bijahu i žene koje gledahu iz daleka, među kojim a bješe i Marija Magdalina i Marija Jakova maloga i Josije mati, i Solomija,

41. Koje i ahu za njim i kad bješe u Galileji, i služahu mu; i druge mnoge koje bijahu došle s njim u Jerusolim.

42. I kad bi uveče (jer bijaše petak. to jest uoči subote),

43. Dođe Josif iz Arimateje, pošten savjetnik, koji i sam carstva Božijega traži, i usudi se te učiniti Pilatu i zaista tijelo Isusovo.

44. A Pilat se za učini da je učini umrla; i dozvavši kapetana zapitoga: Jeli davno umrla?

45. I doznajući od kapetana, dade tijelo Josifu

46. I kupivši platno, i skinuvši ga, obavij platnom, i metnoga u grob koji bješe usječen u kamen, i navali kamen na vrata od groba.

47. A Marija Magdalina i Marija Josijina gledahu gdje ga metahu.

Glava 16

1. I pošto prođe subota, Marija Magdalina i Marija Jakovljeva i Solomija kupiše mirisa da dođu i da pomazu Isusa.

2. I vrlo rano u prvi dan nedjelje dođoše na grob okosunčanoga ročaja,

3. I govorahu među sobom: Koje nam odvaliti kamen od vrata grobnijeh?

4. I pogledavši vidješe da kamen bješe odvaljen: jer

bješe vrlo veliki.

5. I ušavši u grob vidješe mlađi a oba u bijelu haljinu gdje sjedi s desne strane; i uplašise se.

6. A on im reče: Ne plašite se, Isusa tražite Nazarećanina raspetoga; usta, nije ovdje, evo mjesto gdje ga metnuše.

7. Nego idite kažite uenicima njegovim i Petru da pred vama otiđe u Galileju: tamo ćete ga vidjeti kao što vam reče.

8. I izišavši pobjegoše od groba; jer ih uhvati drhata i strah; i nikome ništa ne kazaše, jer se bojahu.

9. A Isus ustavši rano u prvi dan nedjelje javi se najprije Mariji Magdalini, iz koje je istjerao sedam avola.

10. A ona otiđe te javi onima što su bili s njim, koji plakahu i ridahu.

11. I oni uvši da je živ i da ga je ona vidjela ne vjerovali.

12. A po tom javi se na putu dvojici od njih u drugome obliju, kad su išli u selo.

13. I oni otišavši javiše ostalima; i ni njima ne vjerovali.

14. A najposlije javi se kad njih jedanaestorica bijahu za trpezom, i prekori ih za njihovo nevjerenje i tvrdu srca što ne vjerovali onima koji su ga vidjeli da je ustao;

15. I reče im: Idite po svemu svijetu i propovjedite jevanđelje svakome stvorenom.

16. Koji uzvjeruju i pokrsti se, spašeni su; a ko ne

vjeruje, osudi e se.

17. A znaci onim a koji vjeruju bi e ovi: im enom
m ojijem izgoni e avole; govori e novijem jezicim a; .

18. uzim a e zm ije u ruke; ako i sm rtno što popiju, ne
e im nauditi; na bolesnike m eta e ruke, i ozdravlja e.

19. A G ospod pošto im izgovori uze se na na nebo, i
sjede Bogu s desne strane.

20. A oni izi oše i propovijedaše svuda, i G ospod ih
potpom aga, i rije potvr iva znacim a koji su se po tom
pokazivali. Amin.